AVANTAJUL TERENULUI = AVANTAJUL ARBITRULUI?

Duminică, la meciul Dunărea Giurgiu — Ceahlăul Piatra Neamț, din divizia B, Colegiul central de arbitri l-a delegat la centru pe Constantin Dinulescu, fostul internațional, un arbitru tînăr, cu deosebite calități, recunoscut în primul rînd pentru corectitudinea sa, pentru pasiunea sinceră cu care a îmbrățișat activitatea de arbitraj. În felul acesta, ne gîndeam, rezultatul meciului nu va fi influențat în nici un fel, ambele echipe abordînd întrecerea în condițiile unei echități perfecte.

Și așa a și fost. C. Dinulescu a condus acest meci cu obiectivitate, competență și energie, fiind tot timpul pe fază și sancționînd prompt abaterile de la regulamentul de joc, încercările de joc dur și atitudinile nesportive.

Dar... Căci există și un „dar": jucînd pe teren propriu, Dunărea a pierdut cu 1—0. Și, cum există—parcă— o lege nescrisă în lumea suporterilor, potrivit căreia echipa favorită N-ARE VOIE să piardă pe teren propriu, la sfîrșitul jocului cîțiva scandalagii au făcut o manifestație ostilă arbitrului, căruia nu-i puteau, reproșa decît faptul că n-a avantajat echipa gazdă, așa cum e, din nefericire, obiceiul.

O astfel de concepție, de care se lasă stăpîniți mulți conducători de echipe, jucători, antrenori și suporteri, trebuie să dispară. Avantajul terenului înseamnă avantajul publicului, factor moral deosebit de important, dar nu este echivalent și cu arbitraje părtinitoare, contrare eticii sportive. S-a ajuns la situația paradoxală că arbitrii corecți sînt nedoriți! Echipele gazdă nu văd în arbitru un personaj neutru, un judecător care împarte dreptatea, ci un aliat al lor, dispus să-i ajute, la nevoie, și cu un „11 metri" scos din pălărie.

Cît privește meciul de la Giurgiu, opinia observatorului trimis de Colegiul central de arbitri este clară: C. Dinulescu a arbitrat excelent.

I. CEAUREANU
președintele Colegiului central de arbitri

fotbal

Pelicula meciului România — Anglia le-a scos în evidență tricolorilor unele deficiențe, mai ales în jocul înaintării... Emerich Vogl trage concluziile de rigoare
Foto: B. VASILE

ÎN AJUNUL MECIULUI, ÎN COMPANIA JUCĂTORILOR ROMÂNI...

(Urmare din pag. 1)

Vogl e logic, ca de obicei. Ipoteza sa poate deveni faptă, în măsura în care Domide nu se va lăsa stăpînit de emoție și va găsi în Dumitrache un colaborator și un prieten desăvîrșit. **(R. B.).**

★

Joi ora 10,00 ... În complexul sportiv de la „23 August", îi caut pe membrii lotului național de fotbal... Nu-s nicăieri! Evident, de data aceasta, reporterul este urmărit de ghinion... Abia după o jumătate de oră de „goană" pe terenurile și în sălile complexului, reușesc să-i găsesc: în sala de festivități, unde urmăresc filmul, „au ralenti", al partidei România — Anglia. Antrenorul Angelo Niculescu comentează cu voce părintească: **„Vezi, Dinule, dacă dădeai imediat drumul la balon, Labone și Moore ar fi fost surprinși în poziții avansate...".**

Ora 11,00... Proiectarea filmului a luat sfîrșit... Se discută cu aprindere fazele urmărite. **„Dacă încercam pasa „peste"** — recunoaște Mocanu **— Ball n-ar fi interceptat mingea..."**

— Și nu ți-a zis nici măcar mulțumesc! — contrează Sătmăreanu. Dar discuția redată nu-i decît un intermezzo dintr-o atmosferă sobră, de analiză lucidă a deficiențelor manifestate în evoluția cu campionii lumii...

Ora 11,30... Pe terenul II, sub conducerea (intransigentă) a „arbitrilor" A. Niculescu și V. Mărdărăscu, tricolorii procedează la un joc-școală. Se înfruntă, pe un teren dificil, care le creează probleme speciale de stabilitate și control al balonului, două echipe: **„probabilii"** (în galben) **și „posibilii"** (în albastru).

Notăm prezența în teren a lui Lucescu, care, aflat la primul antrenament din momentul reunirii lotului, demonstrează multă poftă de gol. (Martor — Datcu). Ne declară că piciorul nu-l mai „supără" de loc, în urma întinderii făcute la Ploiești. Deci... titular sigur!

Din păcate, pentru postul de extremă dreaptă antrenorii români au încă dificultăți: Pîrcălab (căruia i s-a interzis participarea la antrenament) va fi, după toate probabilitățile, INDISPONIBIL, fiind suspectat de o stare congestivă la baza pulmonului sting. În ciuda radiografiei care nu prezintă motive de îngrijorare, o stare gripală și o ușoară temperatură ne fac să credem că selecționerii vor opta sîmbătă pentru Martinovici. Oricum, ca măsură de prevedere a fost chemat și constănțeanul Kallo, prezent la antrenament.

Ora 12,45... Jocul a luat sfîrșit. Cu fețele înroșite de efort și cu tricourile ude de transpirație, selecționabilii se pregătesc pentru masă. **„Mi-e o foame..."** — mărturisește Ghergheli. După efortul depus, nici nu-i de mirare...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Cu cîteva minute înaintea antrenamentului, fotoreporterul nostru i-a surprins pe Dinu, Datcu, Sătmăreanu și Dumitrache în timp ce se echipau...
Foto: V. BAGEAC

ISTORIC C. M.

Echipa de fotbal a României a participat la 6 din cele 8 ediții ale campionatului mondial, desfășurate pînă acum. Să recapitulăm:

Luînd parte la prima ediție a acestei competiții, desfășurată în 1930 în Uruguay, reprezentativa noastră a avut ca adversari echipele Peru și Uruguay, alături de care a fost repartizată în grupa a III-a. Rezultatele: 3—1 cu Peru și 0—4 cu Uruguay (care avea să cîștige campionatul).

La cea de-a doua ediție (Italia, 1934) reprezentativa noastră a trebuit să facă față calificărilor pentru a ajunge în turneul final. Jucînd în grupă cu Iugoslavia și Elveția (mereu... Elveția!), echipa României s-a clasat pe primul loc, învingînd Iugoslavia cu 2—1 (la București) și făcînd meci egal, 2—2, cu Elveția (la Berna). Interesant este că cea de a doua echipă calificată din această grupă n-a fost Iugoslavia, ci Elveția. Sorții au decis ca adversara noastră din optimile de finală să fie puternica echipă a Cehoslovaciei. La Triest 11-le român a pierdut la mare luptă cu 2—1, după ce la pauză conducea cu 1—0. De notat că, la această ediție, Cehoslovacia a ajuns în finală.

Circumstanțe din cele mai favorabile pentru noi au existat la ediția următoare (Franța, 1938): 1. Am făcut parte dintr-o grupă preliminară compusă doar din două echipe: România și Egipt. 2. Echipa Egiptului s-a retras din competiție, astfel că ne-am calificat din oficiu. 3. La Toulouse, în optimi de finală, sorții nu ne-au mai opus o echipă din primul eșalon mondial, ci unsprezecele fără o carte de vizită deosebită al Cubei. Și totuși... După ce obținem, în ultima clipă, un rezultat de egalitate (gol Baratki și... 3—3), la rejucare pierdem cu 2—1. Și ce formație aliniasem! Pavlovaci — Bürger, Chiroiu — Vintilă, Rășinaru, Rafinski — Bindea, Covaci, Baratki, Bodola, Dobay, în primul meci, și: Sadovschi — Bürger, Felecan — Bărbulescu, Rășinaru, Rafinski — Bogdan, Moldoveanu, Baratki, Prassler, Dobay — în cel de al doilea joc!

La cea de a 4-a ediție a C.M., desfășurată în 1950 în Brazilia, România n-a participat. Patru ani mai tîrziu, repartizați într-o grupă preliminară alături de Cehoslovacia și Bulgaria, în vederea turneului final din Elveția, am fost învinși de... șutul lui Șafranek, de la 35 de metri, care l-a surprins pe Birtașu. Pe bulgari i-am învins atît la București, cît și la Sofia. Ce folos însă...

O mare șansă de calificare în turneul final din Suedia, din 1958, aveam s-o ratăm. Nu însă din cauza noastră, ci a arbitrului primului meci cu Iugoslavia, de la București, care ne-a anulat un gol. Al treilea adversar din grupă — Grecia — a fost învins atît la București, cît și la Atena.

Am absentat de la ediția din 1962, disputată în Chile, încercîndu-ne din nou șansa în 1966. Evenimentele sînt proaspete în amintire: am fost în grupă cu Portugalia, Cehoslovacia și Turcia. Echipa lui Eusebio, pe atunci în mare formă, avea să obțină, pe drept, calificarea.

Și acum, batem la ușa unui nou turneu final al C.M.

Ni se va deschide?...

Jack BERARIU

DUMINICĂ, ÎN GIULEȘTI

„Potcoava" din Giulești găzduiește, duminică dimineață, un interesant cuplaj fotbalistic, cu participarea a trei formații divizionare A. Jocurile se vor desfășura după următorul program: ora 8,45: Rapid (tineret) — „U" Craiova, ora 10,30: Rapid — Farul.

Au sosit 201 suporteri elvețieni!

Aseară, în jurul orei 19, două aeronave TAROM au adus direct de la Zürich un grup de 201 susținători ai reprezentativei elvețiene. În cursul zilei de astăzi, o dată cu fotbaliștii elvețieni, va sosi un nou grup de suporteri. Așadar, mîine pe „23 August", atît pe gazon, cît și în tribune, o întrecere pasionantă.

INCONSECVENȚĂ? NU! REALISM

OPINII

Echipa „U" Cluj s-a prezentat în meciul cu Dinamo București în fața înaintării echipei naționale (Pîrcălab — Dumitrache — Lucescu) cu o concepție a apărării evident schimbată față de trecut. Probabil că teama de a ajunge într-o postură neplăcută în fața unei linii de atac valoroase i-a inspirat antrenorului C. Teașcă revizuirea unor idei mai vechi, despre rolul apărării în concepția de joc „ofensiv — colectiv — constructivă". Într-adevăr, apărarea clujeană a urmărit de astădată un marcaj destul de strict al vîrfurilor de atac adverse, metodă care ni se pare potrivită, dar care a fost totuși renegată vehement prin tot ce a spus și a scris în trecut antrenorul Universității.

Ceea ce îi reproșam pînă acum antrenorului C. Teașcă era consecvența în apărarea unor idei tactice aplicate mereu, indiferent de situația concretă de joc. Socotim că, în materie de tactică, consecvența nu are ce căuta. De altfel, o tactică folosită în toate ocaziile în mod stereotip nici nu mai poate fi numită tactică. Prin definiție, tactica trebuie să se schimbe mereu, în funcție de variația condițiilor de joc. Numai în acest context o tactică devine cu adevărat o armă utilă. În realitate, tactica este elementul cel mai labil, cel mai plastic, cel mai schimbător în joc, irepetabil și supus înnoirii permanente.

Renunțînd, în cazul amintit, la ideile sale preconcepute, antrenorul C. Teașcă dovedește capacitate de adaptare, dar și o bună doză de curaj, știind că vor fi destui, dintre cei mulți, care îi urmăresc atent activitatea, care să bată moneda pe schimbarea de poziție din concepțiile sale despre joc.

Pentru această „superbă inconsecvență", Constantin Teașcă merită felicitări. Dar ceea ce a făcut în meciul cu Dinamo București nu este decît **un prim pas, căci marcajul** om la om are legile sale proprii, o logică a sa, care trebuie gîndită pînă la capăt dacă se dorește a se trage maximum de foloase. Pasul următor ar fi dublarea necesară a apărătorului care atacă adversarul aflat în posesia mingii, pentru cazul în care acesta va fi depășit. Una din aceste metode fiind folosirea liberoului, atît de detestată de antrenorul Universității. Și, în fine, al treilea pas ar fi marcajul nu numai al vîrfurilor de atac adverse, ci și al celorlalți adversari aflați în poziție de atacanți. Dacă și Ghergheli ar fi avut un adversar din echipa clujeană însărcinat să-l supravegheze în fazele de atac, el nu ar fi putut opera atît de nestingherit pe aripa dreaptă încît să poată centra cu multă precizie, țintind lovitura de cap a lui Dumitrache, din care s-a și născut primul gol al jocului.

În fond, marcajul om la om, gîndit logic, conduce la un marcaj al tuturor adversarilor, adică la un presing care, aplicat rațional, înseamnă „toți în atac — toți în apărare", adică jocul pe care doresc să-l realizeze mai toate echipele bune din lume, la ora actuală, și pe care tehnicienii îl numesc astăzi tendință modernă în tactica de joc.

Desigur, jocul „acordeon" sau „tăvălug" se poate aplica și după alte legi, dar principiul organizator cel mai simplu, al acestui fel de joc, ni se pare, totuși, marcajul om la om aplicat cu consecvență.

Faptul că, după alți antrenori divizionari, și Constantin Teașcă, acest apreciat tehnician, a pășit pe un drum mai nou, mai constructiv, este un fenomen care nu trebuie să treacă neobservat, căci el se înscrie în rîndul înnoirilor care apar, cu timiditate, dar totuși apar, în mișcarea noastră fotbalistică.

N. BRAȘOVEANU

CORESPONDENȚE SPECIALE PENTRU „SPORTUL"

BALLABIO ARE CUVÎNTUL:

„Pentru a obține un rezultat onorabil, va trebui să jucăm foarte bine la București"

De duminică, de cînd lotul fotbaliștilor elvețieni se află cantonat la Zürich, antrenorul Erwin Ballabio este foarte îngîndurat. Motivul îl puteți deduce, căci echipa Elveției se află în fața unui meci dificil. O recunoaște chiar Ballabio, în primele sale cuvinte pe care ni le adresează:

— Pe măsură ce se apropie meciul, grijile se înmulțesc. Fundașul Michaud, nerestabilit, este mai mult decît sigur marele absent al meciului. Alături de el, lipsește un alt as al echipei: Odermatt, care a suferit duminică o întindere de ligamente.

— În aceste condiții, care sînt suplinitorii celor doi valoroși titulari?

— În locul lui Michaud va juca tînărul Ramseier sau masivul Signorelli, iar locul lui Odermatt va fi luat de Messerli. Sînt, firește, îngrijorat, pentru că apărarea în meciul de la București are un rol primordial. Să înlocuiești doi titulari, cu doi debutanți, într-un asemenea meci, este, desigur, foarte riscant.

— Ce credeți despre forța de joc și șansele românilor?

— Fără îndoială, că mi-e frică de spiritul de revanșă. Este și explicabil ca după acel 1—7, românii să dorească, oricum, o reabilitare. Acel meci memorabil pentru noi, se explică, pe scurt, cam în felul următor: nouă ne-a reușit — atunci — totul, în timp ce românilor nimic! O asemenea șansă, respectiv un asemenea ghinion, se întîmplă foarte rar. Echipa României este aproape complet nouă față de cea care a jucat anul trecut la Zürich. După părerea mea, ea este acum mai bună, mai mobilă, mai tînără. Am urmărit-o la Lisabona și, în ciuda rezultatului, nu am putut constata nici o diferență între învinși și învingători. Apărarea formației României este mai solidă decît cea prezentată anul trecut, mijlocașii mai tehnici, iar înaintașii mai rapizi, dar lipsiți de eficacitate. Desigur, pe teren propriu, orice înaintare joacă mai bine, așa că despre eficiența atacanților români ne vom putea convinge simbătă... Trebuie să vă spun că pentru a obține un rezultat onorabil, va trebui să jucăm foarte bine.

— Credeți că echipa noastră *(n.r. a Elveției)* nu are nici o șansă în meciul de simbătă?

— N-am spus asta. Dimpotrivă, le-am spus jucătorilor să-și amintească de ultimul meci de la București, din 1966, cînd de la 0—4 am remontat la 2—4. Și dacă n-ar fi fost prima repriză (de-a dreptul catastrofală pentru noi), ar fi fost posibil și un meci egal. Așa că, învățînd din experiența trecutului, putem fi chiar optimiști...

În fotbal, uneori, și imposibilul devine posibil...

Kurt ALLGOEWER
redactor la „Sport"-Zürich

Se va repeta trista experiență de la Cagliari?

Pe înălțimile înzăpezite din apropierea Zürichului, echipa de fotbal a Elveției a făcut, zilele acestea, ultimele preparative în vederea meciului cu formația României. Această ambianță de calm este potrivită pentru odihnă și meditație, în schimb nu permite fotbaliștilor să practice sportul lor favorit. În plus, acest peisaj amintește, în mod supărător, de acela de la Birsfelden, din decembrie anul trecut, unde, pe un frig polar, fotbaliștii elvețieni încercau să-și desăvîrșească pregătirea fizică pentru întîlnirea cu echipa Italiei. Dar întîlnirea aceea a avut loc la Cagliari, sub soarele Sardiniei. Schimbarea de climat a fost prea brutală și italienii au cîștigat fără să se întrebuințeze.

De data aceasta, tranziția va fi, desigur, mai puțin brutală, dar, oricum, prea bruscă. A face deplasarea abia în ajunul meciului și la o distanță destul de mare, nu mi se pare indicat. În anotimpul acesta, călătoriile cu avionul produc, adesea, surprize neplăcute: aeroporturile se închid în momentul cel mai puțin dorit, iar lungile așteptări în sălile de tranzit uzează nervii. La București, fotbaliștii noștri vor sosi vineri, imediat după prînz, dar, acum, noaptea se lasă mai repede, așa că, după toate probabilitățile, ei vor face cunoștință cu terenul abia simbătă, în ziua meciului.

În ceea ce privește „11"-le care va evolua la București, nici antrenorul Ballabio nu-i cunoaște, încă, înfățișarea definitivă. Este cert, însă, că românii nu-i vor revedea pe acești fundași-șuteri care au fost Perroud și Pfirter în timpul faimosului meci cîștigat de fotbaliștii noștri cu 7—1. În poartă, cred că Grob va fi preferat lui Prosperi, în timp ce în apărare, dacă Michaud nu va putea juca, Ballabio va apela, probabil, la Tachella, care va fi „liber". În același compartiment, **au fost promovați tinerii** Ramseier și Stierli, care ezită, în general, să ia inițiativa în ajutorul atacanților. Salutară mi se pare introducerea lui Signorelli, jucător solid, inteligent, a cărui prezență întărește axul central al echipei. Cel mai în formă om al elvețienilor este atacantul Quentin. Rămîne, însă, ca el să fie bine servit de Dürr, care ar trebui să se plaseze ceva mai înainte ca de obicei. În acest caz, i se va asigura lui Quentin o utilizare perfect rațională.

P. DUCRET
șeful rubricii de fotbal de la „Semaine Sportive" — Geneva

■ Eliminat de pe teren o dată cu Pîrcălab, în meciul Dinamo București — Universitatea Cluj, Mustețea a fost absolvit de altă pedeapsă. Apărătorul lui, în fața forului de judecată al Federației române de fotbal, a fost... Ion Pîrcălab, care a declarat că e singurul vinovat de cele întîmplate. Mustețea neavînd intenția de a-l lovi. Enervat însă, Pîrcălab a avut un gest nesportiv. Pîrcălab a dat dovadă de fair-play în fața comisiei de disciplină. Preferam, tutuși, pe teren...

■ Doctorul Alexandru Neagotă, portarul de rezervă al echipei C.F.R. Arad, în meciul cu Olimpia Oradea, l-a insultat pe arbitrul întîlnirii, Cornel Popa.

Ca medic, Alexandru Neagotă știe ce... tratament se aplică în asemenea cazuri: una sau mai multe etape de suspendare!

■ În timpul meciului de divizia B dintre Metrom Brașov și Chimia Suceava, au fost necesare mai multe intervenții ale arbitrului întîlnirii, A. MUNICH, pentru a „potoli" pe unul dintre spectatori care, din incinta terenului, se adresa arbitrului de tușă în termeni certați cu... buna cuviință!

„Spectatorul" în cauză nu a fost altul decît... antrenorul Metromului, VL. GROSARU. Cu un asemenea „pedagog" nici nu-i de mirare că brașovenii au pierdut întîlnirea...

fotbal 03

■ I. STOICESCU (Rapid) a revenit pe terenul de joc, după o lungă absență cauzată de o operație complicată de menisc. El a jucat duminică în echipa de tineret-rezerve a feroviarilor. Primul pas a fost făcut cu dreptul, „nouarul" Rapidului reușind să înscrie două goluri...

■ Unirea Negrești (div. C, seria I) vădește o totală lipsă de respect față de colegele de întrecere, duminică forfaitînd pentru a treia partidă!

Ne scrie ALEXANDRU STOIANOVICI din Moinești, Bacău: **„După cîte știu, neprezentarea la trei meciuri oficiale într-un campionat atrage de la sine eliminarea echipei respective din competiție. Atunci?"**

Nu ne rămîne decît să repetăm: ATUNCI?

MOMENT IMPORTANT ÎN ORIENTAREA REPREZENTATIVELOR DE TINERET

Din ce în ce mai insistent, în ultimul timp, cu diferite prilejuri, s-a cerut Federației române de fotbal să precizeze pe ce direcții va continua activitatea loturilor de tineret în vederea îmbunătățirii substanțiale a muncii de perspectivă.

Grija deosebită și frămîntările continui sînt perfect justificate, dacă avem în vedere că problema afirmării fotbalului nostru este indisolubil legată de modul în care se vor îndeplini sarcinile de pregătire a noii generații de jucători.

Problema stabilirii unei politici eficiente la nivelul loturilor de tineret (acțiune care este foarte mult îngreuiată de faptul că, în acest sens, nu „am beneficiat" pe parcursul anilor decît de frînturi de idei, ezitări și foarte multe... fluzii) constituie, în momentul de față, obiectivul principal al strădaniilor și căutărilor noastre.

Anchetele și controalele efectuate de noi, la cluburile și asociațiile cu secții de fotbal de performanță, au scos în evidență, în continuare, o acută lipsă de jucători maturi de valoare, criză ce s-a accentuat mult în ultimii ani, generînd în același timp o eroare aproape generală privind metodica instruirii celor mai tineri jucători promovați în categoriile superioare, eroare care pentru a fi remediată și pentru a i se șterge urmările nefaste va necesita încă mult timp.

Nevoile competiționale și slaba valoare a loturilor echipelor divizionare determină pe antrenori să elimine din pregătirea tînărului jucător promovat etapele, anii de instruire intensă cu acumulări continui, pe linia ultimelor cuceriri ale antrenamentului modern. Această renunțare se face, evident, în favoarea recuperării efortului competițional și a antrenamentelor de „menținere" specifice jucătorilor maturi. În covîrșitoarea majoritate a cazurilor, jucătorii astfel promovați au evoluții meteorice, după care se pierd în mediocritate, fenomen prezent — cu toate urmările nefaste — și în cadrul echipei naționale de tineret.

Adăugînd la acest aspect atît de cunoscutele insuficiențe ale fotbalului nostru, privind activitatea de masă în rîndul copiilor, instruirea corespunzătoare a juniorilor, dotarea tehnico-materială a cluburilor și asociațiilor, organizarea activității de performanță etc., probleme care numai de curînd au intrat în centrul atenției factorilor răspunzători de buna mers al fotbalului la noi în țară, se desprinde clar de ce reprezentativele de tineret au constituit doar simple treceri în revistă ale talentelor pe care le avem și nu o manifestare dinamică a pregătirii din ce în ce mai înalte, în care să fie prezente trăsăturile de bază ale fotbalului modern. Unilateralitatea punctului de vedere a creat, de asemenea, și o falsă impresie în sensul că am dispune de un fond de elemente tinere, bine pregătite (de fapt, este vorba de jucători talentați, dar care nu au și o pregătire solidă).

Din această cauză și la echipele naționale de tineret s-a căzut în greșeala de a se considera că singurul element, hotărîtor pentru îndeplinirea obiectivelor de performanță internațională ale echipelor reprezentative, îl constituie selecția jucătorilor. Analiza realistă a problemei arată că, de fapt, este vorba în primul rînd de pregătirea complexă a celor chemați să ne reprezinte.

Concluzia generală privind activitatea lotului de tineret este că, pe parcursul ultimilor ani, acesta nu a reușit să aducă, conform scopului avut, îmbunătățiri substanțiale fotbalului nostru la nivelul reprezentării sale în competițiile internaționale oficiale.

Pornind de la analiza amănunțită a realității în activitatea noastră, reconsiderînd unele rezultate practice înregistrate la noi și peste hotare în ceea ce privește clădirea unei politici eficiente a echipelor reprezentative de tineret, am conturat cîteva concluzii ce vor trebui avute în vedere în aplicarea noii orientări și anume:

— Paralel cu continuarea preocupărilor intense și de durată pentru dezvoltarea activității fotbalistice în toate verigile ei, se impune adoptarea unor măsuri tranzitorii pentru o perioadă mai lungă, în vederea obținerii unei reprezentări de prestigiu la următoarele mari confruntări internaționale, turneul Olimpic din anul 1972 și C.M. din 1974.

— Pentru îndeplinirea acestui obiectiv este necesară valorificarea la maximum a posibilităților generației actuale de jucători în vîrstă de 19—20 ani, treaptă încă suficient receptivă acumulărilor certe. Aplicarea cu răspundere, conștiinciozitate și competență a celor mai noi modalități metodice de pregătire, în antrenamentul jucătorilor tineri, oferă certitudinea reușitei ca în foarte scurt timp (1—2 ani) să atingem nivelul de pregătire al celor mai buni jucători de vîrstă similară din lume.

— Necesitatea absolută, pentru această perioadă, a cuprinderii efectivului de 25—30 elemente talentate de 19—20 ani de certă perspectivă (cîți s-au impus în momentul de față) într-o formă specială de pregătire, în cadrul unui centru de pregătire superioară, dotat cu condiții apropiate de centrele similare din R.F.G., Italia, R.D.G. și din alte țări.

— Fixarea acestui lot de tineret în centrul preocupărilor de perspectivă ale F.R.F., prin stabilirea unor obiective finale (4 ani) și a celor intermediare (anuale), urmărindu-se dobîndirea în joc a unor trăsături superioare chiar celor prezentate azi de echipele valoroase din lume.

— Pentru întreaga perioadă tranzitorie, să se repete, la interval de doi ani, acțiunea de selecție și includere în pregătire a noilor contingente, pentru a se putea asigura, în final, cca. 150—180 jucători între 20—28 de ani cu o pregătire unitară superioară.

— O asemenea acțiune nu lezează interesele competiționale ale cluburilor și asociațiilor, jucătorii selecționați fiind la vîrsta începerii afirmării și neconstituind elemente de bază în formațiile respective.

— Aplicarea formelor de pregătire specială, în comun, a celor mai bune valori ale tinerei generații creează posibilitatea ca pe parcurs să se poată aplica și la noi principiul promovării în echipa națională a unor nuclee de jucători (6—9) capabile să imprime diferite orientări tactice, caracteristici tehnico-fizice superioare etc. Această orientare, folosită mai de mult timp în R.D.G., Iugoslavia, Cehoslovacia etc. se pare că astăzi cîștigă noi adepți (a se vedea ultimul turneu olimpic).

Orice nerecunoaștere a necesității măsurilor imediate privind îmbunătățirea formelor de pregătire specială a jucătorilor tineri înseamnă de fapt o aminare a performanțelor de valoare, care va frîna afirmarea certă a fotbalului românesc în arena internațională.

D. SCHILERU
D. TEODORESCU
antrenori ai lotului de tineret